

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. De ejus exercitij ratione generatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

Harum contemplatione rerum, ubi ad extremum commoveri animo sese senserit Asceta, tum ipsam Crucifixi effigiem sumat in manus, & vulnera aut membra Christi singula deosculari occipiat, sanctis affectibus & amori praestim indulgens, inq; singulorum complexu aut osculatione morosius insistens.

Complectatur, exempli gratiâ, speciosos pedes, tot fatigatos itineribus, ad se ovem perditam requirendam. Amplexetur genua, pro se toties in oratione submissa. Stimbat manus illas beneficas, & mortalibus omnibus salutari. Exosculatetur cor, nunc crudeli compunctum lanceâ, sed atea semper amore nostri doloréq; amarissimo vulneratum. Et ita de alijs.

Quibus addi potest reliquorum sensuum interiorum applicatio, secundum formulam capite sequenti subjectam. Inter quæ ea proloquatur, quæ suus cuiq; suggesteret animus, ipsâ contemplationis dulcedine atq; efficientia communus. Est enim istius exercitationis ratio sanè quam prona & obvia, neq; multo discursu aut operosa agitatione mentis indigens; sed simplici quadam intuitu, varios per se animi motus affectusq; conciens atq; progignens; uti mox amplius declarabitur.

C A P U T X.

Interiorum sensuum circa Christum Crucifixum applicatio.

§. I.

De ejus exercitiij ratione generativi.

Hoc genus facilis, atq; adpios animi sensus conductibilis exercitiij suggestit nobis S. Ignatius in suorum exercitiorum hebdomadâ secundâ, ubi post alicujus mystePrim. die contempl. s. 17

rij, exempli causā: Nativitatis Christi, semel iterūmq; reperitam contemplationem, præcipit circa illud quinq; sensus imaginarios exerceri; inspicio imaginariè personas quæ in eo occurunt, quid rerum agant, &c. audiendo deinde quid loquantur; & ita de reliquis sensibus. Sive id ita fiat, cujusdam varietatis gratiā, atq; ut animus à sua contentione nonnihil relaxetur; sive quod eo pacto, res quæ jam ante meditationi subjectæ sunt, altius porrò infigantur animo, ipsaq; mens ijs informata prænotionibus, suum in illis partum ac gustum facilius inveniat.

Quanquam causa nulla est, opinor, quin idem genus exercitij, etiam cùm ad rem quampliam commeditandam, primū aggredimur, utiliter adhibeatur; cùm vel id permetter, postulabitve suscepit argumenti ratio (quo modo videmus S. Ignatium in 1. hebdomada contemplationem de inferno sub ea sensuum applicatione proposuisse) vel ipse sanè meditantis animus, quacunq; ex causa, ad profundiorē & operosiorem de re proposita commentationem minus aptus sit, ideōq; faciliori aliquā, & ad humanæ mentis indolem magis accommodatā exercitatione detinendus. Quia de re non semel à nobis laudatus Guilielmus Abbas, ut erat modestè humiliterq; de se sentiens, in suis meditationibus ita Dominum JESUM affatur: *Cum enim sensualis imaginationis meæ rudimenta necedum supergressus sim; permittes & gratum habebis, ipsa mentis imaginatione, circa humilia tua, infirmam adhuc animam meam, suam indolam exercere; nascientis scilicet amplecti præsapia, ac primam adonare infantiam, tenere & deosculari pedes resurgentis, mittere manum in loca clavorum, & exclamare: Dominus meus, & D E U S meus!* Hæc ille;

Atque de his quoq; interioribus & spiritualibus (ut ipse appellat) sensibus, alia ex occasione agit S. Bonaventura in opusculo de septem itineribus aeternitatis; post auto-
rem.

*Itin. 6. diff.
1. 2. 6. c. p.
§ 49.*

rem libri de spiritu & anima inter opera S. Augustini, & Bernardum libro de natura & dignitate amoris divini, cap: 9.

§. 2.

Qua ratione circa Crucifixum ea adhibetur exercitativ.

HAc igitur arte subinde te juvet, interiores sensus tuos circa Salvatorem in cruce pendentem exercere: ut nimirum

Primo: tanquam si oculis praesentem illum intueraris, ita ex descripta modò à nobis imagine, accuratiū contemnare divini oris & corporis habitudinē; quid rerum gerat, patiatūrve; quae sive persona, sive res eum circumstant, & cætera modi ejusdem; ex singulis compendium aliquod fructūmve spiritualem captando.

Secundo: ut attentiū per imaginationem audias, quæ vel voce externā, vel tacitā intus cogitatione dicat ad Patrem; quibus circumstantes affatur; quid à te postulet, quid suggerat, quid queratur. Itēmq; vocem sanguinis ejus, l. 5. c. 14. ē toto corpore largè manantis. *Vocalis est enim sanguis Christi;* ut consentaneè B. Paulo loquitur S. Irenaeus.

Tertio: ut interiori olfactu, hinc sputorum & reliquiæ fæditatis, quæ sacer ejus vultus contaminatus est, putorem; aut loci etiam, in quo patiebatur, graveolentiam; inde ex adverso divinæ charitatis ejus, mansuetudinis, patientie, cæterarūmq; virtutum, quarum tunc actibus anima ejus amoenissimè effloruit, cœlestem fragrantiam, imaginari p̄fentias.

Quarto: ut similiter interiorē gustatum exerceas, sive circa fellei potū amarorem, quo sipientis Salvatoris os infectum est; sive in spirituali experienda amaritudine, quæ imbuta erat ejus anima, in vicinæ mortis angoribus confi-